

Προς τους κατοίκους της Άνω Πόλης

Δεν χρειάζεται να πούμε πολλά λόγια για να σας συστηθούμε. Πιστεύουμε ότι για τους κατοίκους της Άνω Πόλης, και ιδιαίτερα αυτούς στην περιοχή του Κουλέ Καφέ, η κατάληψη Βαρβάρα είναι ιδιαίτερα γνωστή, αφού λειτουργεί εδώ και τρία σχεδόν χρόνια στο κτίριο της οδού Κρίσπου 7, στο λεγόμενο "παλιό σχολείο".

Από την πρώτη μέρα της κατάληψης, στις 3 Γενάρη του '94, θελήσαμε να είμαστε ξεκάθαροι σε σας για τις απόψεις μας, για το ποιοί είμαστε, τί θέλουμε και τί κάνουμε. Χρησιμοποιήσαμε το κτίριο αυτό όχι μόνο για να στεγατούμε, αλλά και ως κέντρο ζωής και δημιουργίας. Η κατάληψη ήταν και εξακολουθεί να είναι χώρος αναφοράς και έκφρασης για μας και τον κόσμο που έρχεται στις εδλώσεις μας. Είναι το μέσο για να προωθήσουμε τις απόψεις μας προς την κοινωνία, οι οποίες περνάνε πάντα μέσα από την καθημερινότητα και τη συλλογική ζωή.

Θέλουμε αυτά που νιώθουμε και πιστεύουμε να είναι ο λόγος που απευθύνουμε προς την κοινωνία, προς τους κατοίκους της Άνω Πόλης. Γι' αυτό, σε αυτά τα τρία χρόνια, μοιράσαμε δεκάδες προκηρύξεις και τοιχοκολήσαμε εφημερίδες τοίχου και αφίσσες στη γειτονιά και γενικότερα στην Άνω Πόλη.

Αλλά, εκτός απ' αυτό, ο καλύτερος τρόπος επικοινωνίας που είχαμε και επιδιώκαμε πάντοτε να έχουμε, ήταν η καθημερινή κουβέντα, η προσωπική επαφή με όσους από εσάς μας επισκέφτηκαν, οι σχέσεις αλληλοβοήθειας που δημιουργήθηκαν στον καιρό που συνυπάρχουμε σ' αυτή τη γειτονιά.

Καταλάβαμε αυτό το κτίριο παρακινημένοι από πολλούς και διαφορετικούς λόγους ο καθένας και η καθεμία από εμάς. Η ένωση αυτών των διαφορετικότητων συνθέτει αυτό που είμαστε τώρα. Ένας από τους λόγους ήταν να μην επιτρέψουμε αυτό το κτίριο να καταρεύσει από τη φθορά του χρόνου και την αδιαφορία των ανθρώπων. Έτσι, από την πρώτη στιγμή, καταφέραμε, με πολλή προσωπική δουλειά και έξοδα, χάρη και στην οικονομική συμπαράσταση από αυτόνομες ομάδες, γείτονες και μεμονωμένα άτομα, να καθαρίσουμε, να συντηρήσουμε και να επιδιορθώσουμε το εσωτερικό του κτιρίου, μετατρέποντάς το από ερείπιο σε ένα ζωντανό σπίτι. Εδώ και ένα μήνα, χωρίς ποτέ να έχουμε σταματήσει να δουλεύουμε πάνω στο κτίριο, κατορθώσαμε, αφού συγκεντρώσαμε τα απαραίτητα χρήματα και τις αναγκαίες τεχνικές γνώσεις, να ξεκινήσουμε την επισκευή του εξωτερικού του κτιρίου. Έχουμε ήδη βάψει την πίσω όψη του, ενώ σύντομα θα είναι έτοιμη και η πρόσοψη.

Είναι γνωστό σε όλους ότι το κτίριο αυτό, πριν το καταλάβουμε, ήταν παρατημένο για δέκα χρόνια, έρμαιο στη φθορά του χρόνου.

Είναι επίσης γνωστό ότι μόνο στην Άνω Πόλη υπάρχουν 45 εγκατελειμένα κτίρια που είχαν κάποτε χαρακτηριστεί ως διατηρητέα, αλλά το μόνο που διατηρείται είναι οι ορέξεις των εργολάβων που βλέποντάς τα να ρημάζουν, σκέφτονται τις μίζες που θα εξασφαλίσουν.

Την ίδια στιγμή, δεκάδες χιλιάδες είναι οι οικογένειες που βρίσκονται κάτω από το βάρος και την εκμετάλλευση των υπέρογκων ενοικίων, προσπαθώντας να επιβιώσουν σε μια πόλη που είναι πρωτεύουσα του πολιτισμού της ανεργίας, της μονοτονίας, της πνευματικής μιζέριας.

Σε αυτή την πόλη, αυτοί που μας επιβάλλουν αυτούς τους άθλιους όρους επιβίωσης, γιορτάζουν τον ορισμό της Θεσσαλονίκης ως πρωτεύουσας αυτού του πολιτισμού.

Οι ίδιοι, στο όνομα και πάλι του πολιτισμού, προετοιμάζουν το έδαφος για να κλείσει η κατάληψη Βαρβάρα και ζητούν από μας να υπακούσουμε στους νόμους τους και να φύγουμε από το κτίριο της Κρίσπου 7.

Στις 25 Οκτώβρη λήγει η προθεσμία της έξωσης που μας ανήγγειλε ο δήμαρχος της πόλης. Αυτοί, επικαλούνται την αναγκαιότητα πολιτιστικής χρήσης του σπιτιού για την απομάκρυνσή μας από αυτό. Τί ειρωνία! Είναι πλέον φανερό ότι ακόμα κι αν οι εργολάβοι μπουν αύριο στο κτίριο, δεν πρόκειται αυτό να χρησιμοποιηθεί για καμιά πολιτιστική χρήση μέσα στο '97...

Είναι απλώς ένα πρόσχημα, που χρησιμοποιούν με μοναδικό σκοπό το κλείσιμο της κατάληψης.

Εμείς, οι καταληψίες της Βίλλα Βαρβάρα, δεν είμαστε καθόλου διατεθειμένοι να αφήσουμε το σπίτι αυτό να χάσει το κοινωνικό χαρακτήρα που έχει αποκτήσει. Το βιβλιοπωλείο, το καφενείο, το γυμναστήριο, η δανειστική βιβλιοθήκη, το αρχείο εντύπων και αφισσών, είναι κομμάτια του εαυτού μας και απαραίτητα για μας (αλλά και για πολλούς άλλους), όπως εξάλλου απαραίτητες είναι και οι συναυλίες, οι εκδηλώσεις, οι ρεμπέτικες βραδιές, οι συζητήσεις, οι κινηματογραφικές προβολές, οι εκθέσεις αφίσσας και φωτογραφίας που έχουν φιλοξενηθεί στους χώρους του σπιτιού αλλά και στην πλατεία. Όλα τα παραπάνω, είναι η δημιουργία και η προσωπική δουλειά που βρήκε ανταπόκριση από σημαντικό μέρος της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης και ιδιαίτερα της νεολαίας της.

Για όλους αυτούς τους λόγους, το σπίτι πρέπει να χρησιμοποιείται από αυτούς που του δίνουν ζωή και όχι να ανήκει σε αυτούς που το εκμεταλλεύονται.

Για όλους αυτούς τους λόγους, το υπερασπιζόμαστε σαν κάτι ζωντανό ενάντια στη νεκρική σιωπή που θέλει να του επιβάλει ο δήμος Θεσσαλονίκης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, πιστεύουμε ότι το σπίτι είναι χρήσιμο και όμορφο έτσι όπως σήμερα λειτουργεί.

Συμπαράσταθείτε μας! Συνυπογράψτε την επιστολή διαμαρτυρίας! Δείξτε την αντίθεσή σας στα σχέδιά τους!

Καλούμε όλους τους γείτονες σε ανοιχτή συζήτηση-ενημέρωση τη Δευτέρα 21 Οκτώβρη, στις 6.00 το απόγευμα, στο καφενείο της κατάληψης.

Κατάληψη Βαρβάρα